

Nr 114

Av herr **Holmberg m. fl.**, om slopande av kyrkofullmäktigeinstitutionen.

(Lika lydande med motion nr 97 i Första kammaren)

Det har visat sig att allmänheten inte har nämnvärt intresse för kyrkofullmäktigevalen. Medan 80—90 procent av de röstberättigade deltar i andra offentliga val, är det i kyrkofullmäktigevalen vanligen under 20 procent. Så är det även i stora samhällen med bekväma anordningar för röstningen. I det senaste kyrkofullmäktigevalet deltog sålunda i Stockholm 14 procent av de röstberättigade, i Göteborg 10 och i Malmö 8.

Man har anledning tro att det ringa valdeltagandet är ett uttryck för den uppfattningen, att det inte behövs någon särskild fullmäktigeförsamling för behandlingen av kyrkliga frågor. Det är ju också tydligt att det medför stora olägenheter att ha beslutanderätten inom varje primärkommun uppdelad på två var för sig suveräna församlingar. Det hjälper nämligen inte hur goda argument som andrages för att ge skolbygge, barndaghem eller tandklinik förtursrätt framför ett kyrkbygge, så kan kyrkofullmäktige trotsa en förhärskande folkmening och uttaxera skatt även för mindre angelägna behov. Det har förekommit många exempel på denna art av bristfällig kommunal planering under de senaste årens kampanjer från prästerligt håll för att få till stånd hundratals s. k. småkyrkor. Ofta har sådana byggnader uppförts i omedelbar närhet av andra kyrkor med god tillgång på platser. I sådana fall handlar det alltså om slöseri med skattemedel.

Med säkerhet skulle den sammanlagda förvaltningskostnaden också kunna nedbringas avsevärt om kyrkofullmäktiges uppgifter överfördes på stads- och kommunalfullmäktige.

En annan fördel av detta arrangemang vore att man i tid skulle göra slut på planerna att få till stånd kyrkliga landsting med beskattningsrätt. På initiativ av statskyrkoprästerna har det redan organiserats en form av stiftsting som finansieras genom kommunala anslag — alltså även nu med skattemedel — men initiativtagarna har uttryckligen sagt att deras mål är en ny kommunal institution med beskattningsrätt. Alla former av särskild uttaxering för kyrkliga ändamål strider mot demokratiskt betraktelsesätt och är särskilt orättvist mot frikyrkliga församlingar som med egna medel bekostar sin verksamhet men därtill tvingas att betala skatt till statskyrkor och stiftsting. Bäst skulle alla dessa missförhållanden rättas till om det skedde en total åtskillnad mellan stat och kyrka. Men oberoende av hur

det blir med den pågående utredningen härom bör omedelbara förbättringar vidtagas även inom ramen för nuvarande statskyrkosystem.

Under återopande av vad sålunda anförts föreslår undertecknade, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om sådant förslag snarast, att kyrkofullmäktigeinstitutionen kommer att slopas och dess uppgifter i stället överförs till stads- och kommunalfullmäktige.

Stockholm i januari 1963

Helmer Holmberg

H. Hagberg

Gunvor Ryding

Henning Nilsson